

از بخت و روزگار شکر دارم. خرسندم که کتاب «سرشاری خوشه زیست: سلوک رواقی در اینجا و اکنون» دیشب متولد شد. پس از «از خیام تا یالوم»، دومین اثر و فرزند معنوی ام است که در سال جاری و در آستانه پنجاه سالگی سر بر می آورد و منتشر می شود. کتاب را به خواهرم تقدیم کرده ام:

«به خواهر عزیزم ستوده،

برای تنهایی‌ها، بردباری‌ها و فداکاری‌های ستودنی‌اش».

این دو اثر را سخت دوست دارم؛ که افزون بر خواننده‌ها و تبعات و تاملاتم، تجربه زیسته‌ام طی پنج سال اخیر نیز در آن ریزش کرده و خیلی از جنس «سروش دباغ» است. امیدوارم این کتاب به کار کسانی که دل مشغول سلوک اگزستانسلیل در روزگار کنونی‌اند، بیاید و لحظات خوشی را برایشان رقم زند. از حسین جمالی پور عزیز که در بسامان شدن این مجموعه، زحمات زیادی کشید، صمیمانه سپاسگزارم. دوستانی که خارج کشور زندگی می‌کنند، می‌توانند کتاب را که به همت نشر «سهروردی» انتشار یافته از طریق لینک زیر، در سایت lulu تهیه کنند. فقراتی از مقدمه کتاب از این قرار است:

«بیش از شش سال است در حال و هوای مکتب رواقی دم می‌زنم و آثار رواقیون بزرگ کلاسیک، حکیمانی چون سنکا، اپیکتوس و مارکوس اورلیوس را می‌خوانم و مزه مزه می‌کنم. همچنین، به قدر وسع، کتاب‌هایی که درباره اندیشه و زیست - جهان رواقی طی دهه‌های اخیر نگاشته شده را در مطالعه گرفته و در مضامین بلندش تامل کرده‌ام؛ آثاری چون «روزنگار رواقی گری»، «رواقی گری»، فلسفه زیستن خردمندان»، «عشق به سرنوشت: چگونه رواقی باشیم» ...

افزون بر این، چنانکه درمی‌یابم، اندیشه‌های رواقی در آثار بزرگان سنت حکمی - شعری - عرفانی ما ریزش کرده؛ به نحوی که می‌توان روایت رواقی روشمندی از این میراث بدست داد. به همین سبب، در سخنان خود، حافظ شیرازی را «رند رواقی اندیش» نامیده و از اندیشه‌های رواقی در سالکان سنتی و سالکان مدرن سراغ گرفته‌ام. جستارهای «برخورد انگشتان با اوج: سلوک رواقی شمس تبریزی و سهراب سپهری» و «از پله مذهب تا کوچه شک: زیست - جهان اسپینوزا و سپهری» که در «از خیام تا یالوم» گنجانده شده، از همین منظر نگاشته شده‌اند.

«طرحواره‌ای از عرفان مدرن / سلوک معنوی در روزگار کنونی»، پروژه و کارکی که سویه‌های اگزستانسلیل پررنگی دارد و بیش از یک دهه ست بدان مشغولم و درباره‌اش به تفصیل نوشته‌ام؛ به نزد من، هم پوشانی در خور درنگی با آموزه‌ها و به نزد من، هم پوشانی در خور درنگی با آموزه‌ها زیست - جهان رواقی دارد. افزون بر این، در حوزه روان درمانگری و روان پژوهی، به نیکی می‌توان رد پای پرنگ آموزه‌ها و نگرش رواقی را در روش

درمان شناختی-رفتاری (CBT) و روش مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT)، دو روش درمانی که امروزه از اعتبار و کارآمدی زیادی برخوردارند، مشاهده کرد و ربط و نسبت میان رواقی اندیشی و سلامت روان را به عیان دید.

«سرشاری خوشه زیست: سلوک رواقی در اینجا و اکنون»، صورت منقح و به آب ویرایش شسته شده درسگفتار ۱۲ جلسه‌ای است که دو سال پیش با محوریت اثر «فلسفه ای برای زندگی: رواقی زیستن در دنیای امروز»، نوشته ویلیام آروین که توسط محمود مقدسی به فارسی برگردانده شده، القاء شده است. پیش از شروع این دوره، به اتفاق جمعی از دوستان همدل تورنتونشین، فصول مختلف این اثر را خواندیم و درباره‌اش بحث و گفتگو کردیم...

امیدوارم «سرشاری خوشه زیست»، بکار کسانی که دلمشغول سلوک افقی در روزگار پر تب و تاب کنونی‌اند؛ پلک‌ها را تکانده، سرمه‌ای بر چشم کشیده، خود کاوی و خودپالایی پیشه کرده، از پیش خود راه افتاده و به نزد خود رسیده، به نظاره و تماشای سرزمین روان خود نشسته و درمان غم‌ها را از بیرون نجسته و در جستجوی «آرمیدگی» و «غفلت پاک» و «تن هوشیار» و «آسودگی روان»، زیر و زبر گشته‌اند، بیاید و هوای صاف و تازه‌ای را به سمت‌شان بوزاند:

«چشم تو زینت تاریکی نیست

پلک‌ها را بتکان، کفش به پا کن و بیا

و بیا تا جایی که پر ماه به انگشت تو هشدار دهد

و زمان روی کلوخی بنشیند با پارسایی ست

در آنجا که ترا خواهد گفت:

بهترین چیز رسیدن به نگاهی ست که از حادثه عشق ترست».